

זה הדבר

زوهدبرخ ZO HADEREKH

גיליון 36, 11 בספטמבר 2019

רק המשותפת

פתק הצבעה אחד בלבד מבטיח עמדה עקבית למען שלום, שוויון וצדק חברתי: ודעם



בזוטות" דוגמת המאבקים בכיבוש ובגזענות. רשימת העבודה-גשר מציגה גם "תכנית כלכלית-חברתית נועזת" (כלשוניה), אך נטולה כל התייחסות לשאלות גורליות כגון המחיר הכבד בדם שגובה הכיבוש, הקשר בין הקפיטליזם הניאו-ליברלי להעמקת הפערים החברתיים או הגזענות הגואה בחברה הישראלית.

הרשימה המשותפת, על מרכיביה המגוונים, היא-היא האופציה היחידה ליהודים ולערבים חפצי שוויון ושלום. היא הבחירה הכי רחוקה מבנימין נתניהו וממדיניותו. היא גם תהא האופוזיציה העקבית ביותר לכל ממשלת ימין ולמדיניותה.

ביום שלישי הקרוב אפשר יהיה, סוף סוף, לסלק את בנימין נתניהו מהשלטון. ממעון ראש הממשלה ברחוב בלפור הישר לכלא מעשיהו – זה המסלול שאנו מאחלים לנתניהו. זה הכרחי ואף אפשרי. ההוכחה: חוק המצלמות הגזעני, שיום וקידם ראש הממשלה נתניהו, נפל ביום שני השבוע בתום דיון סוער בוועדה המסדרת של הכנסת (עוד על כך – ר' עמוד 8 בגיליון זה). יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש), מסר בתום הדיון: "חוק המצלמות נפל ונתניהו יוצא לקרב מאסף נגד החברה הערבית, מערכת המשפט והמרחב הדמוקרטי כולו. מופע ההתקרבות של ביבי מגיע לסופו. ניפגש בקלפי".

כפי שכתבה ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש) בע' 3 בגיליון זה, השיח הפוליטי מתרכז בהחלפת השלטון – אך לא בהחלפת מדיניות השלטון. הוא מתרכז בהרכב הממשלה – אך לא במדיניותה. עדות לכך היא העובדה שמועמד האופוזיציה לראשות הממשלה, גנץ, מכריז כי הוא חותר לממשלה עם הליכוד. גישה זו היא הסיבה לכך שמחצית מהמערכת הפוליטית מסתפקת ב"רק לא ביבי".

בזה ייחודה של הרשימה המשותפת: היא אינה מסתפקת בסילוק נתניהו ("רק לא ביבי"), אלא מציגה בפני הבוחרות והבוחרים את החלופה הדמוקרטית הערבית-יהודית היחידה בקרב הכוחות הפוליטיים המתמודדים בבחירות לכנסת ה-22. קווי המתאר של הרשימה המשותפת ברורים וחד-משמעיים: שלום ישראלי-פלסטיני, צדק חברתי וסביבתי, מאבק באפליה, בגזענות ובפשזים ושוויון לכל (ר' מצע הרשימה המשותפת בע' 5 בגיליון זה).

שוויון הוא מושג היסוד "ששכחו" כל יתר המתמודדות בבחירות בעידן "חוק הלאום" הידוע לשמצה. מפלגת הגנרלים כחול-לבן מדברת על "ממשלת אחדות לאומית" עם הליכוד של נתניהו אך בלי נתניהו – כמובן ללא ערבים. המתנה הדמוקרטית השיל מעצמו את המצע של מרצ, נמנע משימוש במושג "כיבוש" ואף מריץ מועמד התומך גלויות בהתחלות (ר' ע' 4).

הצמד עמיר פרץ ואורלי לוי-אבוקסיס אינו "עוסק

החטא של המחנה הדמוקרטי ועונשו

"בסרטון של המחנה הדמוקרטי נאמר: 'רק אנחנו, המחנה הדמוקרטי, מתחייבים לבטל את חוק הלאום ולחוקק את חוק השוויון'. 'רק אנחנו?' מוזרה ההתעלמות מהרשימה המשותפת. ייתכן שהעונש על כך הוא שהמתורגמן לערבית של הכתוביות בסרטון בחר לתרגם את המילים 'המחנה הדמוקרטי' כ'חד"ש' (אל-ג'בהה)".

(אורי וולטמן בטווייטר, 1.9)

**דברים בשם אומרם****איווט שוב מנווט אצל בעלי ההון**

"אילו יו"ר ישראל ביתנו, אביגדור ליברמן, היה חברה בע"מ שמנפיקה את מניותיה בבורסה, הייתה ההנפקה זוכה בהסתערות המשקיעים ובעודף ביקוש עצום. ליברמן הוא הסחורה החמה ביותר היום בשוק ההון, במערכת העסקית בכלל ועבור פעילי הבורסה בפרט. מערכת ההפעלה שלו תואמת בדיוק את הדנ"א של המגזר העסקי.

מאירועי השבוע האחרון: בשני האחרון התאספו בצריפין כ-300 אנשי עסקים, בעיקר מענף הקמעונאות והקניונים, לחוג בית שארגן איש האופנה משה גולברי. בכנס נצפו מיטב עסקני האופנה ובהם איש הקניונים משה רוזנבלום, בעל השליטה ב'פוקס' הראל ויזל, גולברי עצמו ורבים אחרים. בשבוע שעבר ערכו חוג בית דומה ברמת השרון פעיל שוק ההון איציק שרם ובתו יצל, בהשתתפות רבים מאנשי הבורסה. גם איש הבורסה רוני הלמן, מבעלי השליטה בבית ההשקעות הלמן אלדובי, ערך כינוס, בהשתתפות ח"כ עודד פורר (נציגו של ליברמן). לפני כשבועיים התארח ליברמן אצל שאול נאווי, מלך האשראי החוץ-בנקאי ובעל השליטה ב'אחים נאווי', ולפני כשלושה חודשים אצל איש הנדל"ן ברק רוזן, מבעלי חברת 'קנדה' ישראל'. המכנה המשותף לאחים נאווי, לרוזן, לשרם, להלמן ולרבים אחרים הוא שכולם אנשי בורסה ותיקים שיצביעו רק עבור מי שיקדם את האג'נדה שלהם. ליברמן מספק את הסחורה".

(יהודה שרוני, "מעריב", 23.8)

אבל מתברר שאימון מנווט את איווט

"ראש הממשלה בנימין נתניהו אמר במהלך הכנס: 'לצערי, יש מי שהחליט שלא לתמוך בממשלת ימין, אחד מהם, זה אימון עודה, וכמו אימון עודה לצערי, איווט ליברמן גם הוא התחייב להמליץ על בני גנץ'".

(ישראל היום, 29.8)

אכן, בולסונרו עבד קשה מאוד למען השריפות

"נשיא ארצות הברית דונלד טראמפ אמר היום כי נשיא ברזיל ז'איר בולסונרו עובד קשה מאוד על השריפות ביער האמזונס וכי הוא עושה עבודה נהדרת עבור העם שלו".

(סוכנות הידיעות אי.פי, 27.8)

נאורו על 9 אלף תושביו בידינו!

"שר החוץ ישראל כץ, התייחס להחלטת נאורו, מדינת האי במיקרונזיה שבאוקיינוס השקט, להכיר בירושלים כבירת ישראל, וכינה אותה 'החלטה חשובה'. עוד אמר כי זה 'מהלך נוסף שמבשיל ונושא פירות, לאחר ההכרה ההיסטורית של הנשיא טראמפ בירושלים'".

(הודעת לעיתונות של משרד החוץ, 30.8)

מי היה מאמין: פרץ ולוי-אבקסיס קומוניסטים

"עמיר פרץ ואורלי ליראבקסיס מציגים במערכת הבחירות רעיונות הזויים שהם מעלים בתחום הכלכלי-חברתי. רעיונות של מסים שיבריחו כל אדם יצרני מהארץ, חנק היוזמה החופשית, שוד הקופה הציבורית בשיטה הקומוניסטית רוציאליסטית הידועה".

(נדב העצני, "מעריב", 30.8)

מכתבים**למערכת****על חינוך ואלימות**

ב-1 בספטמבר שלחתי ארבעה ילדים למסגרות חינוכיות, רובם לבית הספר הציבורי השכונתי. אני, עם הרבה אמון והערכה לצוות החינוכי, התאמצתי להרגיש שאני שולחת אותם למקום מוגן. אבל עם כל הרצון למוגנות חמימה ולתמימות, אסור למערכת החינוך להתעלם מהמציאות השורפת והמתפרקת שמחוץ לבועה. אין ברירה אלא לדבר עם הילדים על מה שקורה ולתווך להם, ברמת הפשטה מתאימה, את המציאות המורכבת.

הקיץ האחרון, שמסתיים כשענני מלחמה מאיימים מצפון ומדרום, היה אחד האלימים ביותר בשנים האחרונות. פרשת סלומון טקה ופרשת איה נאפה, שתייה קשות ומטרידות, לא יספרו את הסיפור כולו אם לא נסתכל על התמונה הרחבה: החל מאלימות מינית כלפי נשים וילדות, דרך אלימות נגד חרדים וערבים, עבור לאלימות של מבלים ורצח בגלל מקום חניה, וכמובן אלימות ממוסדת, כלפי מפגינים ברחבי הארץ וכלפי פלסטינים, כמו בשכונת עיסאווייה בירושלים המזרחית. תוכניות למאבק באלימות ישנן למכבי. שר החינוך גם הנחה את מנהלי ומנהלות בתי הספר להתייחס באופן ספציפי לאלימות מינית. אני מציעה גישה אחרת: לחבר בין הנקודות. קיים קשר בין גילויים שונים של אלימות שבמבט ראשון דומה כי אין ביניהם קשר. אלימות פיזית, מילולית או מינית מתרחשת כשהיחס שלנו לאחר מבוסס על זלזול, רידוד או ביטול האנושיות שלו. הזלזול והביטול מאפשרים את האלימות בין "שוים" לכאורה, אולם למעשה בעלי הכוח בסיטואציה מפשיטים את קורבנותיהם מהאנושיות שלהם.

הצעד הראשון בהתמודדות עם האלימות על כל גילוייה נשמע אולי פשטני וטריוויאלי, אבל הוא חשוב ביותר: יש להסביר לתלמידים, אותם נערים ונערות מתבגרים, שכל אחד ואחת מהם נולד עם זכויות בסיסיות לכבוד, לפרטיות ולחירות. יש ללמד אותם שכל אחד ואחת זכאים לאנושיות מלאה, ושפגיעה בהם היא תופעה שאסור לנו לקבל, וגם לא לעמוד מנגד כשהיא מתרחשת מול עינינו.

בעידן הדיגיטלי שבו אנו חיים, כאשר כל אחד ואחת מאיתנו מופצץ בסרטונים ובמסרים המקהים את סף הרגישות שלנו ומייצרים לגיטימציה לפגוע באחר, חיוני שמערכת החינוך תירתם למאבק כולל נגד אלימות ולמען זכויות אדם.

נעמי בייט-צורן

מנהלת מחלקת חינוך, האגודה לזכויות האזרח

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 10212616

יש לנו כלי להשפעה - הרשימה המשותפת

מאת עאידה תומא-סלימאן

השיח הפוליטי בבחירות 2019 מועד ב' מתרכז בהחלפת השלטון – אך לא בהחלפת מדיניות השלטון. הוא מתרכז בהרכב הממשלה – אך לא במדיניות שלה. עדות לכך היא העובדה שמועמד האופוזיציה לראשות הממשלה מכריז כי הוא שואף לממשלה עם הליכוד. גישה זו היא הסיבה לכך שחצי מהמערכת הפוליטית מסתפקת ב"רק לא ביבי".

גם אנחנו, מועמדי המשותפת, נשאלים מכל עבר – האם תיכנסו לממשלה? המילים "שר ערבי" נזרקות לאוויר כאילו הן מילות קסם. אבל הצימוד הזה בין השפעה לבין ממשלה הוא שגוי, וההיסטוריה שלנו מוכיחה זאת.

אנחנו, הציבור הערבי, השפענו ומשפיעים על מציאות חיינו. חוללנו נס כשקמנו מן הנפפה. בהנהגת מק"י, התייצבנו מול הממשל הצבאי והפלנו אותו, במה שהיה קרב מכונן למען ערכי הדמוקרטיה ולהשגתם, לחופש הביטוי וההתארגנות. אנחנו חוזרנו את אדמות אל-מל שהופקעו בשנת 1976 (שטחים בבקעת סכנין שהופקעו עבור שטח אימונים צבאי – ובעקבות כך פרצו אירועי "יום האדמה"). אנחנו התארגנו במסגרות קהילתיות לאומיות, נאבקנו נגד תכנית פראוור הן בשטח והן בכנסת והצלחנו להפיל אותה. הישגים אלה הושגו בזמן שישבנו באופוזיציה – באופוזיציה העקשנית, העקבית והלעומתית ביותר.

אם נשב כחברי כנסת ערבים באחת הממשלות שניתן לעלות על הדעת במציאות הנוכחית, הרי שהדבר יהיה בגדר פגיעה אנושה בפעילות הפוליטית המאורגנת של הציבור הערבי וצמצום מהותי של היכולת להשפיע. השתתפות בממשלה שחרתה על דגלה את הקונצנוס המושל בישראל היא השתתפות בממשלת כיבוש ואפליה. אם נהיה בה, ישתמע כאילו הסכמנו, כחברי כנסת ערבים, לשאת בעול האחריות למציאות זו, שכן שסירבנו בעבר להצטרף לקואליציה כלשהי. כנראה שמעולם לא עלתה בראשו של איש השאלה: מתי הייתה הפעם האחרונה, או אפילו הפעם הראשונה, שבכלל הוצע לנו להיות חלק מן הקואליציה?

הניסיון לשכנע את הציבור הערבי שאינו יכול להשפיע אם נציגו נמצאים באופוזיציה הוא חלק ממאמץ קדחתני ובלתי נלאה לחיסולו של הקול האופוזיציוני האמיתי הנלחם למען שוויון במדינה. השיח הישראלי הדומיננטי מנסה להצר את צעדינו ולהותיר לנו רק אפשרות אחת – לזחול לממשלה, גם כאשר "האלטרנטיבה" מאמצת את עמדות השלטון. ב-2015, ולאורך תקופה של ארבע שנים פיתחנו כלי מוכח להשפעה פוליטית, ושמו – הרשימה המשותפת. באמצעות הרשימה המשותפת השגנו השפעה במישור הפרלמנטרי, במישור ההתארגנות שלנו כציבור ערבי ובמישור

החסון הקהילתי והלאומי שלנו. ההוכחה הטובה ביותר להצלחה שלנו היא העובדה שהשלטון עושה כל שביכולתו להצר את צעדינו ולדחוק אותנו מפעילות בכנסת, כפי שפורסם בדוח אמנסטי לאחרונה (עוד על כך – ר' עמוד 4 בגיליון זה). באמצעות הרשימה המשותפת הצלחנו למנוע את הפגיעה האנושה בייצוג הפוליטי והפרלמנטרי שלנו באמצעות העלאת אחוז החסימה. הצלחנו לעמוד, לעת עתה, מול המזימה של הצבת מצלמות המעקב בקלפיות, וסיכלנו את ההשתלטות של הליכוד על יום הבחירות.

השפענו על מדיניות המשטרה שניסתה להטיל עלינו את האחריות לפשיעה ולאלימות הגאות בחברה שלנו, והצלחנו להשפיע על התנהלותה מול ארגוני פשיעה ולחשוף את כישלונה בהחרמת כלי נשק בחברה הערבית.

אני יכולה לומר בכנות כי הבחירה בי כיו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי בכנסת אפשרה לי להשפיע ולהטביע חותם ברור בסוגיות משמעותיות הנוגעות לא רק בחייהן של נשים ערביות אלא בנשים בכלל. את כל זאת השגתי מבלי להיות חלק מהממשלה ובמידה רבה על אפה ועל חמתה של הממשלה ובאמצעות התנהלות אופוזיציונית מובהקת.

כן, אנחנו רוצים להשפיע. כן, ככל שכוחנו יגדל נשפיע יותר.

אבל השפעה אמיתית נובעת מתוך תפישה פוליטית ברורה ובלתי-מתפשרת. אנחנו עושים הרבה מהאופוזיציה, ואם נוביל את האופוזיציה – השפעתנו עוד תגדל. הרשימה המשותפת, עם גודלה והמגוון שהיא מייצגת, היא כוח פוליטי מוביל שלא ניתן להתעלם ממנו במפה הפוליטית הישראלית. אנחנו משפיעים, וזו האמת לאמיתה, גם אם רבים מנסים, למרבה הצער, לערער על כך.



המשותפת - הרשימה החמישית

בקרב תלמידי י"ב בתל אביב-יפו

השבוע נערכו בחירות דמה, מיפו ועד צפון ת"א, כחלק מפעילות לקידום השיח הדמוקרטי והניסיון להעלות את אחוז ההצבעה בבחירות הקרובות. כ-800 תלמידים השתתפו במיזם, שמאחוריו עמדה עיריית ת"א-יפו.

מתוצאות בחירות הדמה עולה כי אילו תלמידי תל אביב-יפו היו מצביעים בבחירות, המשותפת הייתה הרשימה החמישית בגודלה עם 5.4% מקולות התלמידים. לצורך השוואה, בבחירות 2015 השיגה הרשימה המשותפת 3.25% מקולות המצביעים בתל אביב ויפו.

כחול לבן והליכוד השיגו בהתאמה 30.1% ו-27.4% מקולות הבוחרים.

אקדמאים עם המשותפת

יותר ממאה אקדמאים יהודים וערבים, המלמדים במוסדות להשכלה גבוהה בישראל ובחו"ל, חתמו על עצמות תמיכה ברשימה המשותפת. בין החותמים: הפרופסורים גלילי שחר, ישי רוזן-צבי, יצחק (יאני) נבו, יובל אילון, יוסף שוורץ, אמנון רז-קרקוצקין, הילל כהן, גדעון פרוידנטל, אבישי ארליך, יהודה שנהב, ניצה ברקוביץ, אבנר גלעדי, דנה רון, עודד גולדרייך, משה צוקרמן, ישראל גרשוני, אברהם עוז, מחמוד יזבק, איריס אגמון, מוסטפא כבהא, חגי רם, ענבל ארנון, חגית בורר, בן-ציון מוניץ ושרה הלמן.

כמו כן, חתמו על עצומה עשרות מרצות ומרצים נוספים מהאוניברסיטה העברית, אוניברסיטאות תל-אביב, חיפה ובן גוריון; הטכניון, מכון ויצמן, סמינר הקיבוצים, מכללות אורנים, הגליל המערבי, ספיר, אשקלון, ת"א-יפו, תל-חי ובית ברל, המכון הטכנולוגי חולון ובצלאל.

'דרוש שותף': אלפי

מודעות נתלו ברחובות

תל אביב, יפו, חיפה ו-ם

רבבות מתושבי תל אביב-יפו, ירושלים וחיפה מצאו בסוף השבוע האחרון מודעה בסמוך לתיבות הדואר שלהם ועליה הכיתוב "דרוש/ה שותף/ה". אך אין מדובר בדייר חדש הצפוי לגור בבניין: מאחורי המהלך עומדים פעילי הרשימה המשותפת, הקוראים לשותפות ערבית-יהודית.

עשרות מתנדבים ופעילי שטח יצאו השבוע לתלות את מודעות הקמפיין. אחד מהם, פעיל חד"ש סהר יהלום, דיווח מהשטח כי "אנשים קודם כל קוראים, אחר כך צוחקים, ואז מתחילים לדבר בצורה רצינית יותר על המסרים שלנו ועל גזענות. השותפות שאנחנו מציעים היא שותפות של מאבק למען עתיד משותף ושוויוני באמת בכל תחומי החיים".

הרשימה המשותפת שבה וקוראת לשותפות עם הציבור היהודי, ומבהירה כי "מדובר באלטרנטיבה הדמוקרטית והצודקת ביותר". ברשימה מקווים ליותר ממנדט מבוחרים יהודים.

על המודעות נכתבו משפטים המתארים את התכונות הנדרשות מהשותפים הפוטנציאליים, ובהן: "מתנגדים לכיבוש (ולא מפחדים לדבר על זה)", "נאבקים בחוק הלאום", "מתנגדים לאלמות על רקע מגדרי" ועוד.

דוח של אמנסטי: הדה שיטתית ומפלה כלפי חברי הכנסת הערבים

חברי הכנסת הערבים נפגעים משורה של תקנות וחוקים מפלים, החותרים תחת יכולתם לייצג את אוכלוסיית המיעוט הערבי-הפלסטיני בישראל ולהגן על זכויותיה – כך קבע ארגון אמנסטי אינטרנשיונל בדוח חדש (4.9) תחת הכותרת "נבחרים אך מודרים".

בדוח מצוין, למשל, חוק ההדחה (המכונה גם "חוק חנין זועבי") המאפשר לחברי הכנסת להדיח נבחרים אחרים ברוב קולות – גם אם לא הסיתו לאלמות או עברו על החוק.

תקנות האתיקה של הכנסת נוצלו, בין היתר, למנוע משניים מחברי הכנסת הערבים לצאת מגבולות המדינה באמצעות מימון מארגונים הכלולים ב"רשימה השחורה" של ממשלת ישראל. זאת, בעקבות תיקון משנת 2018 בכללי האתיקה של הכנסת האוסר על נסיעות לחו"ל במימון גופים הקוראים לחרם על ההתנחלויות או על מדינת ישראל.

כמו כן, גורמים בכירים בממשלת ישראל וחברי כנסת משתמשים דרך קבע בשפה מסיתה כדי לתאר את עמיתיהם הערבים בניסיון לבצע דהילגיטימציה לעבודתם.

מועמד ערבי במחנה הדמוקרטי תומך בהמשך הכיבוש; עלי סלאחה התפטר

המחנה הדמוקרטי החל לפרסם מודעות ושלטי חוצות בערבית ועליהם תמונותיהם של ראש הממשלה ושר הביטחון לשעבר אהוד ברק, ובצדו המועמד קייס מזאריב, תחת הכותרת "מנהיגות ערבית חדשה".

מזאריב, סגן אלוף במיל', הוא מועמד במקום ה-25 ברשימה. הוא אחד ממיסדי המכינה הקדם-צבאית לצעירים ערבים-בדואים.

בריאיונות שונים תמך מזאריב בהמשך קיום פשע ההתנחלויות. לפני כשנה השתתף בכנס בפרלמנט האירופי של "לשכת המסחר של יהודה ושומרון" יחד עם ראש המועצה האזורית שומרון, יוסי דגן.

באותו כנס הוא אף חתם על אמנה בתומכת בקשרים כלכליים עם ההתנחלויות.

עוד אמר מזאריב בראיונות כי "הסכם אוסלו הוא הסכם כושל" וכי "העם הפלסטיני אינו מאמין ברשות הפלסטינית". לדבריו, "כל ההתנחלויות נמצאות בשטח ישראל" ו"אין כיבוש כי מעולם לא הייתה מדינה פלסטינית".

בתוך כך, אחד ממועמדי המחנה הדמוקרטי, עלי סלאחה, פרש מהרשימה. סלאחה הוא איש חינוך המנהל מאז 2000 את בית הספר המקיף בית ג'אן, שזינק לראש דירוג הזכאות לבגרות. הוא היה חבר מרצ במשך עשרות שנים, אך השבוע כתב מכתב ליו"ר מרצ, ניצן הורוביץ, ובו הודיע לו על עזיבת שורות המפלגה.

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע

בדואר אלקטרוני

או בדואר רגיל



המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח תגובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

פורסם מצע הרשימה המשותפת

והנוצריים, ומדגישה כי הם רכוש בעליהם, שהם תושבי הארץ הילידיים. הרשימה תפעל לביטול החוקים ותוכניות הגיוס לצבא ולשרות הלאומי של הציבור הערבי. כמו כן, תפעל הרשימה לכבד את ערכי הפלורליזם והסובלנות, ותתנגד לנגעי האלימות, הפשיעה ואנרכיית הנשק. הרשימה המשותפת תפעל למען תמיכה ופיתוח התרבות והאמנות ללא אפליה או הדרה, והיא מדגישה את הצורך לשמור על מעמדה של השפה הערבית כשפה רשמית, על הזכות לעצמאות תרבותית, לעידוד יוזמות שמטרתן לפתח את התרבות הערבית ולזקק את זהותה תוך שמירה על עצמאותה. היא תפעל בכנסת ובשטח כדי לדחוף את הממשלה והמשרדים הנוגעים בדבר לשאת באחריותם ולממן את הפעילות התרבותית הערבית בצורה ההולמת את שיעורם בכלל האוכלוסייה".

القائمة הרשימה المشتركة המשותפת

בסעיף הבא, 'נגד הפשיזם ולמען הדמוקרטיה', מביטה הרשימה "להיאבק נגד הפשיזם על כל גילוייו, למען אימוץ עיקרון האזרחות השוויונית וכיבוד הזכויות הדמוקרטיות". עוד נכתב כי "הרשימה המשותפת תפעל לביטול חוקי החירום, 'חוק הלאום' וכל החוקים המערערים על הזכויות ומגבילים את החירויות האזרחיות. הרשימה תפעל לחוקק חוקה דמוקרטית שתאמץ את עקרונות הצדק, השוויון וזכויות האדם ושתגן על הזכויות הקיבוציות והחירויות הדמוקרטיות הבסיסיות".

בסעיף האחרון, 'צדק חברתי-קהילתי-סביבתי', נכתב כי "הרשימה המשותפת תפעל למען צדק חברתי, להגנה על זכויות העובדים והשכבות המדוכאות, לשמירה על הסביבה ולהבטחת הזכויות החברתיות והכלכליות של כל האזרחים. הרשימה תיאבק נגד העוני והאבטלה בחברה הערבית, תפעל להעלאת שכר המינימום, להעלאת קצבאות הילדים, להעלאת קצבאות הזקנה וקצבאות בעלי הצרכים המיוחדים, כמו גם להבטחת הזכויות לבריאות, להשכלה, לעבודה ולרווחה לכלל".

כמו כן, הרשימה התחייבה לפעול למען "זכות הנשים לשוויון הזדמנויות, לעבודה, להשכלה ולשותפות מדינית וחברתית". הרשימה מחויבת גם למאבק נגד "כל צורות הדיכוי, הניצול, האפליה והאלימות, ובכלל זה פשעי רציחת הנשים להם חשופות הנשים במשפחה, בעבודה או בכל מקום אחר".

נוסף לכך, הוסיפה לראשונה הרשימה המשותפת סעיף המתייחס לסוגיות משבר האקלים. כך נכתב: "הרשימה מחויבת לקדם את המאבקים הסביבתיים, להציב סטנדרטים ברורים להפחתת הזיהום והשימוש באנרגיה מזהמת, לקדם חקיקה שתהדק את פיקוח המדינה על הסביבה ותפחית את זיהום האוויר, המים והחופים. הרשימה מחויבת לתמוך במעבר לאנרגיה מתחדשת בתעשייה ובכלכלה".

באתר הרשימה המשותפת נמצאת גם תכנית העבודה הפרלמנטרית, שמרחיבה על סעיפים אלה ומוסיפה עליהם צעדים אופרטיביים וקונקרטיים. לקריאה:

www.jointlist.org.il/sub

הרשימה המשותפת פרסמה השבוע את מצע הבחירות שלה לכנסת ה-22, בצירוף תכנית עבודה פרלמנטרית. המצע פורסם בעברית ובערבית באתרי האינטרנט של הרשימה, ברשתות החברתיות ובעלוני מודפסים.

המצע הפוליטי מחולק לארבעה ראשי פרקים: שלום בין העמים וזכויות העמים, שוויון בסיסי וזכויות קיבוציות, נגד הפשיזם ולמען הדמוקרטיה וצדק חברתי-קהילתי-סביבתי. בהמשך מפורטת תכנית העבודה הפרלמנטרית של הרשימה.

תחת הפרק הראשון, 'שלום בין העמים וזכויות העמים', נכתב: "הרשימה המשותפת שואפת לשים קץ לכיבוש כל השטחים הפלסטיניים, הסוריים והלבנוניים שנכבשו בשנת 1967, לפרק את כל ההתנחלויות ואת גדר ההפרדה הגזענית, לשחרר את כל האסירים הפוליטיים, להקים מדינה פלסטינית עצמאית שבירתה ירושלים המזרחית,

להשיג פתרון צודק לבעיית הפליטים אשר יבטיח את זכות השיבה בהתאם להחלטה 194, ולשלום צודק המסתמך על הסכמה בינלאומית".

עוד נכתב כי "הרשימה מדגישה את התנגדותה להתערבות זרה וקולוניאליסטית בענייני האזור והעולם, התנגדותה למדיניות הפרד ומשול, לזריעת מחלוקות אתניות, עדתיות וכיתתיות, ולפיצול ולחלוקת ארצות המולדת והעמים. היא מביעה תמיכה בזכות העמים לעצמאות, חירות, צדק ודמוקרטיה. הרשימה דורשת לפרז את המזרח התיכון מנשק גרעיני ומכל כלי הנשק להשמדה המונית, ובראש ובראשונה קוראת לפירוז ישראל, בעלת ארסנל הנשק הגרעיני הגדול והמסוכן ביותר באזור, וזאת כחלק מהמאבק למען עולם חופשי מנשק להשמדה המונית".

תחת הפרק הבא, 'שוויון בסיסי וזכויות קיבוציות', נכתב כי "הרשימה מדגישה שהפלסטינים בישראל הם תושבי הארץ הילידיים, ומעובדה זו נובעות זכויותיהם הקיבוציות והאישיות ומוגדרים יחסיהם עם המדינה. הרשימה המשותפת דורשת להכיר בהם כמיעוט לאומי בעל זכויות קיבוציות, בזכותם לנהל בעצמם את ענייניהם התרבותיים, החינוכיים והדתיים, בהיותם חלק בלתי נפרד מן העם הפלסטיני והאומה הערבית, מבחינת השתייכותם הלאומית והתרבותית.

"הרשימה המשותפת תפעל להבטחת שוויון לאומי ואזרחי בכל התחומים, ותאבק נגד מדיניות האפליה והדיכוי הלאומי, ולמען אימוץ עקרונות שוויון ההזדמנויות והשוויון הבסיסי, הצדק המתקן והחלוקה הצודקת. הרשימה תיאבק נגד הפקעת קרקעות, נגד הריסת בתים ולמען הכרה בכל הכפרים הבלתי מוכרים, ובראשם כפרי הנגב. היא תפעל להכשלת תוכניות הגירוש והעקירה – בכל שמותיהם השונים.

"כמו כן, היא תפעל למען הרחבת תוכניות המתאר לערים ולכפרים הערביים, ולמען אספקת אדמות לבנייה ולאזורי תעשייה ומקומות עבודה בתוכם. הרשימה המשותפת שואפת להכרה בזכויות הפליטים בתוך מולדתם, ובמיוחד בזכותם להחזרת כפריהם ואדמותיהם שהופקעו והשיבה אליהם".

עוד נכתב: "הרשימה המשותפת תיאבק למען השמירה על ההקדשים (הווקף), המקומות הקדושים האסלאמיים

לזכרו של עמנואל וולרשטיין

ברודל (שמת ב-1985) היה אחד מגדולי ההיסטוריונים של אסכולת האנאל (Annales) הצרפתית, ובמחקריו הדגיש את חשיבותן של ההשפעות ארוכות הטווח של גורמי מקרו חברתיים-כלכליים.

וולרשטיין כיהן כפרופסור באוניברסיטת בינגהמטון עד לפרישתו. לאחר מכן, היה חוקר בכיר באוניברסיטת ייל. הוא לימד, בין היתר, גם בהונג-קונג, בקולומביה הבריטית, באמסטרדם ובפריס.

הוא ערך כמה כתבי עת חשובים, קיבל פרסים רבים ותארי כבוד מטעם האגודה הסוציולוגית האמריקאית, קרן קונדרטיין לחקר הכלכלה ברוסיה ואות האקדמיה המדעית הרוסית.

כן היה נשיא של האגודה הסוציולוגית הבינלאומית וחבר בוועדה שעיצבה את לימודי מדעי החברה בארצות הברית.

וולרשטיין נמנה, כמו נועם חומסקי ופייר בורדייה, עם ראשי האינטלקטואלים המערביים המובילים את ביקורת הקפיטליזם. נוסף לעבודתו המדעית, מילא תפקיד של אינטלקטואל ציבורי שהנהיג, הפגין והתווכח מעל במות רבות ובפורומים שונים.

לפי גישת וולרשטיין, הקפיטליזם הוא מערכת גלובלית אחת ועליה להיות יחידת הניתוח העיקרית במדעי החברה. כלומר, מדעני חברה חייבים לחשוב באופן היסטורי ומערכת. וולרשטיין התנגד לדימויי "העולם ראשון", "העולם השני" ו"העולם השלישי".

הוא כתב: "אין ולא יכולים להיות קפיטליזמים מרובים. הקפיטליזם הוא מבנה יחידני גלובלי. זה המאפיין העיקרי המגדיר את המערכת העולמית המודרנית". וולרשטיין ציין שהושפע ביותר מקרל מרקס, מפרנץ פאנון, מפרננד ברודל ומאיליה פריגוגין, כימאי פיזיקלי רוסי, חתן פרס נובל, שעסק במערכות מורכבות.

המושג "המערכת העולמית המודרנית" שטבע – מתייחס לחלוקת עבודה טרנס-לאומית המחלקת את העולם לשלושה אזורים: ארצות הליבה, ארצות הפריפריה-למחצה וארצות הפריפריה. ארצות הליבה מנצלות את שאר חלקי המערכת. ארצות הליבה ממוקמות בעיקר בחלק הצפוני של העולם ובאוסטרליה והן מתמחות בייצור עתי-ידע והון. זאת, לעומת שאר העולם המתבסס על התמחות נמוכה ועתירת-עבודה.

מאז שנות ה-80 טען וולרשטיין שארה"ב היא הגמון ברידה וכי הקפיטליזם מזיק למרבית אוכלוסיית העולם. תמך והשתתף בתנועות "האנטי-סיסטמה" ("נגד השיטה") ו"האנטי-גלובליזציה" שנאבקו בניאו-ליברליזם מאז 1968.

להערכתו הקפיטליזם יוחלף בשיטה כלכלית סוציאליסטית. גישת האנליזה של המערכת העולמית, טען וולרשטיין, איננה תאורטית בלבד אלא, בו-זמנית, גם פעולת מחאה נגד נושאים שהזנחו ונגד תפישות מציאות שקריות. תפקיד האינטלקטואלים צריך להיות גם פוליטי, כיוון שחיפוש האמת וחיפוש של הטוב – חד הם.

לפי וולרשטיין, אם ברצוננו לנוע לקראת עולם רציונלי במהותו, במשמעות הווריאנט של המילה, איננו יכולים להזניח את האתגרים האינטלקטואליים והפוליטיים או להפרידם זה מזה. עלינו להתמודד עם שני האתגרים במקביל ולהיאבק לדחפם קדימה ככל שנוכל.

אבישי ארליך



עמנואל וולרשטיין (צילום: ויקימדיה)

הסוציולוג וההיסטוריון הכלכלי האמריקאי הנודע עמנואל וולרשטיין נפטר ב-31 באוגוסט. בן 88 היה במוחו. וולרשטיין כתב יותר מתריסר ספרים. הנחו אותו תמיד מאבק לצדק ושאיפה לשינוי חברתי. הוא היה אבי גישת ניתוח המערכות העולמיות, שהשפיעה על מדעי החברה ועל האופן שבו מבינים כיום תהליכים היסטוריים ארוכי טווח – כמו התפתחות הקפיטליזם והקולוניאליזם.

וולרשטיין נולד ב-1930 בניו יורק למשפחה יהודית שהיגרה מגליציה לברלין, ומשם לארה"ב. הוא גדל באווירה פוליטית של המאבק נגד הפשיזם ושל מאבקים בין הסוציאלי-דמוקרטים לקומוניסטים. באוניברסיטת קולומביה נחשף כסטודנט צעיר לוויכוחים הפוליטיים של אותה התקופה.

לאחר שירות בצבא האמריקאי חזר ללימודי מאסטר בקולומביה. שם, באווירת המלחמה הקרה, כתב את התזה שלו על המקרתיות כחלק מהתרבות הפוליטית האמריקאית. מחקר זה הפך אותו, בהשפעת הסוציולוג סי. רייט-מילס, לסוציולוג פוליטי.

גם את הדוקטורט שלו כתב באוניברסיטת קולומביה. בשנותיו כאיש סגל בקולומביה התמחה בעיקר בלימודי אפריקה ובקולוניאליזם בהודו. בסוף שנות ה-60 היה פעיל בתנועות הסטודנטים נגד מלחמת וייטנאם ועקב כך עבר ללמד באוניברסיטת מקגיל בקנדה, שם פרסם את הכרך הראשון, מתוך ארבעה, של ספרו "המערכת העולמית".

התפנית לעבר התמקדות בחקר המערכת העולמית נתאפשרה כאשר וולרשטיין מונה לעמוד בראש מכון חדש שנפתח באוניברסיטת בינגהמטון בניו יורק על שם פרננד ברודל ללימודי כלכלות, מערכות היסטוריות וציוויליזציות.

פיטוריה של המורה כץ-שמואלי

החינוך פרץ, שאמר כי באמצעות לימוד עקרונות 'חוק הלאום' התלמידים יפנימו את חזון המדינה הכולל את היותה של מדינת ישראל מדינת העם היהודי."

במאמרה בכיטאון מק"י "קול העם" הסבירה שושנה כץ-שמואלי שהמקרה שלה הוא סימפטום. לטענתה, למורים ולתלמידים במערכת החינוך בישראל יש אינטרס משותף והתלמידים "מבינים היטב כי יש קשר הדוק בין מצבו של המורה לבין מצבם-הם".

100

מאה שנים למפלגה

כפי שמשכורת נמוכה מדי וכיתות צפופות מדי פוגמות במימוש הפוטנציאל של מורה למלא את ייעודו, כך גם מורה שרדופה בשל דעותיה, לא כל שכן כשבייסודן ערכי השוויון והמוסר, אינה יכולה להיות מורה טובה.

מכך הסיקה כי "רדיפות וטרור פוליטי כלפי מורים סופם שיפגעו גם בתלמידים". השנה, כאשר מורים לאזרחות צריכים ללמד על 'חוק הלאום', הם יכולים לספר לתלמידים גם על פרשת פיטורים זו ולעורר דיון בעקבות מסקנתה זו.

מורים ומורות יכולים לדון, בכיתה או בינם לבין עצמם, גם באזהרה של שושנה כץ-שמואלי, לפיה "רוח רעה זו, אם תחזור לכתלי ביה"ס לא תפגע רק במורים קומוניסטיים", כי אחריהם צפויים להיפגע מורים המשתייכים למפלגות השמאל הציוני, ואחריהם "כל מורה שיעז להביע דעה כל שהיא החולקת על דעתו של שר החינוך".

ממרחק הזמן, ברור שאזהרתה הייתה בחזקת נבואה שנתגשמה. היום גם שמאלים ציוניים נחשדים בנאמנותם לעם ישראל ולמדינתו. לא קשה להעריך מה תהא היום תגובתו של שר החינוך למורה שתעז להביע עמדה החולקת על דעתו, ולו ברמז. מפחיד יותר לחשוב שככל הנראה כבר אין מורה כזאת.

שרון גבע

ד"ר שרון גבע היא מרצה להיסטוריה באוניברסיטת תל-אביב ובסמינר הקיבוצים. הרשימה פורסמה במהדורה המקוננת של מדור הדעות בעיתון "הארץ"

כך פיטרו מורים קומוניסטים

המחנך הוותיק ופעיל מק"י המנוח דני פתר סיפר בספרו האוטוביוגרפי "לב בצד שמאל – על חינוך וחברה" (הוצאת צ'ריקובר, 2000) כיצד פיטרו מורים קומוניסטים בשנות ה-50. פתר נמנה אז עם פעילי סיעת המורים הדמוקרטים היהודית-ערבית בהסתדרות המורים.

"מורים ערבים היו מאוימים או מפוטרם בעילות מגוחכות, ביניהם אנשים עם כישרון פדגוגי מעולה, כולל מורים בעלי קביעות. די היה בכתיבת מאמרים שלא נשאו חן בעיני השלטון כדי לפטר. לדוגמא, פיטרו את המורה עיסא לובאני, שהיה משרור ומזכיר ארגון הסופרים והמשוררים הערבים. ועל מה פיטרו אותו? על שיר שהוא כתב. אחר כך היו אומרים שהבן-אדם פוטר 'מסיבות ביטחוניות'. גם חברי הטוב, נימר מורקוס, פוטר. פוטר כל מורה שהשב"כ דרש לפטר. היינו פונים לבג"ץ באמצעות עורך הדין הרצברג. הוא גם הגן על שושנה כץ-שמואלי. בשום בג"ץ לא זכינו. אף פעם לא הצלחנו במאבק נגד פיטורי מורה שסולק מסיבות פוליטיות. בג"ץ היה אומר שקיבל 'חומר חסוי' והיה מאשר את הפיטורים" (ע' 104).



השופט משה זילברג (צילום: ארכיון "קול העם")

במאי 1955 פוטרה המורה שושנה כץ-שמואלי מעבודתה בבית הספר רמז בקריית שלום בתל אביב. זאת בעקבות תלונות של הורים שטענו כי היא מפיצה את עמדותיה הפוליטיות וסוחפת את ילדיהם שמאלה. פיטוריה עוררו מחאה; עתירתה לבג"ץ נדחתה. בפרשה נשכחת זו, שמזכירה את הרדיפה הכללית של ראש הממשלה בנימין נתניהו ותומכיו אחרי המתווגים כשמאלנים, מהדהדת החלטתו של שר החינוך רפי פרץ לכלול את 'חוק הלאום' בחומר לימוד החובה לבחינת הבגרות באזרחות בשנת הלימודים שנפתחה ביום ראשון.

כץ-שמואלי הייתה פעילה קומוניסטית במסגרת בנק"י (ברית הנוער הקומוניסטי הישראלי). היא נולדה בגרמניה, למדה בסמינר הקיבוצים, ואחרי הפילוג במפ"ם חברה לחטיבת השמאל בהנהגת משה סנה. ביה"ס רמז נמנה עם זרם העובדים, שעם חקיקת חוק חינוך ממלכתי (1953) הפך ממלכתי. מפא"י הייתה מפלגת השלטון, והמפלגה הקומוניסטית הישראלית הייתה לעולם באופוזיציה, כלשון הסיסמה הידועה של דוד בן-גוריון: "בלי חרות ומק"י".

בעקבות תלונות ההורים הוקמה ועדה לבירור, שכללה נציג מטעם משרד החינוך והתרבות ונציג מטעם הסתדרות המורים. הנהלת בית הספר קיבלה את המלצת הוועדה ופיטרה את כץ-שמואלי. למחאה הצטרפו תלמידים, קולגות והורים והדיה הגיעו לכנסת. "פיטורים שרירותיים אלה הם למעשה אמצעי לחץ כדי להרתיע את האינטליגנציה, את עובדי המדינה, את המורים מהכרעה חופשית נגד הממשלה בהתאם למצפונם", אמרה ח"כ אסתר וילנסקה ממק"י.

בפסיקת בג"ץ (כץ-שמואלי נגד שר החינוך והתרבות) קבעו השופטים כי היא מעלה בשליחותה כמחנכת. אמנם "ייתכן שיש לה גרסה משלה על 'עם ישראל' ועל 'הנאמנות לעם ישראל'", כתב השופט משה זילברג, אך כוונת החוק הייתה כי "המורה ייטע בלב התלמידים הכרה של שותפות גורל וייעוד על כלל ישראל, עם העם היהודי באשר הוא שם, על עברו ועתידו גם יחד". לא היה לו ספק שהיא הסיתה את הנוער ולכן "אינה מסוגלת עוד לחנך את תלמידיה ברוח המטרה ההיא". נוכח דבריו קשה שלא להיזכר בדברי שר

מטרת הליכוד: דיכוי הצבעה

ממשלת הימין מנסה לפגוע בחוק אוויר נקי

35 אלף מכתבי מחאה נשלחו למשרד ראש הממשלה השבוע בעקבות כוונת ממשלת הימין, בלחץ בעלי הון, לרוקן מתוכן את חוק אוויר נקי, שיזם ח"כ לשעבר דב חנין (חד"ש). שיגור המכתבים היה ביוזמת שורה ארוכה של ארגונים סביבתיים, ובהם מגמה ירוקה, צלול ואדם וטבע ודין. הארגונים מסרו בהצהרה משותפת: "במקום לקדם תכנית שתחזק את יכולת המשרד להגנת הסביבה להילחם במי שמזהמים ופוגעים בנו, רוצה נתניהו לרסק אותה לגמרי ולהפקיר את האוויר שאנו נושמים, המים שאנחנו שותים, החופים והקרקע שאנחנו חיים עליה". הארגונים הסבירו: "תחת היוזמה המכונה 'רגולציה חכמה', מקדמת התאחדות התעשיינים ערב הבחירות מהלכים מסוכנים בחטף: ריסוק מדיניות הפיקוח הסביבתי במדינת ישראל לטובת אינטרסים כלכליים קצרי טווח במגוון נושאים דוגמת אוויר נקי, תחבורה ציבורית, ים וחופים, תכנון ובנייה ועוד".

הרשימה המשותפת: אירועים

יום ה', 12 בספטמבר, 20:00

חוג בית בהשתתפות ח"כ עופר נסיף (חד"ש) והמועמד סאמי אבו שחאדה (בל"ד) התאנה 3, מבשרת ציון

יום א', 15 בספטמבר, 18:00

חוג בר בהשתתפות ח"כ עופר נסיף (חד"ש) סינקופה בר, חיאט 6, חיפה

יום א', 15 בספטמבר, 19:00

כנס פעילים בהשתתפות ח"כ לשעבר דב חנין (חד"ש) אחד העם 70, תל אביב-יפו

מועדון קולנוע בגדה השמאלית

פיקניק בצל ההר - פיטר וויר

1985, אוסטריה (גרמנית; כתוביות באנגלית)
מוצ"ש, 14 בספטמבר, 20:00, אחד העם 70, ת"א

חוק המצלמות הגזעני, שיזם וקידם ראש הממשלה בנימין נתניהו, נפל השבוע בתום דיון סוער בוועדה המסדרת של הכנסת. בהצבעה שנערכה על הצעת החוק הושג תיקו 12 בין המתנגדים לתומכים.

יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש), מסר בתום הדיון: "חוק המצלמות נפל ונתניהו יוצא לקרב מאסף נגד החברה הערבית, מערכת המשפט והמרחב הדמוקרטי כולו. מופע ההתקרבות של ביבי מגיע לסופו. ניפגש בקלפי". מפלגת הליכוד, מצדה, לא אמרה נואש. נתניהו מתכנן להמשיך במסע הדה-לגיטימציה נגד הציבור הערבי באמצעות עובדות אלטרנטיביות. מה שהחל ב"ערבים נוהרים", ונעשה "הערבים מזייפים", הפך עד מהרה לסיסמת הבחירות החדשה של הליכוד: "הערבים גונבים לנו את הבחירות".

באמירותיו מאז המפלה בכנסת, ממשיך נתניהו להאשים את הציבור הערבי ברמאות, אף שמתוך 100 קלפיות ביישובים הערביים, עליהן התלוננה מפלגת הליכוד – רק באחת נמצאו אי-סדרים. יש לציין כי בחמש קלפיות אחרות שנבדקו, החשודות היחידות בהטיות הן מפלגות הליכוד ו"ש".

מועצת יש"ע מצידה הכריזה על הקמת "סירת שומרי הסף של הימין", שתורכב מאלפי מתנחלים ואנשי ימין שיסירו ביישובים הערביים ויתסיסו את השטח. פעם נוספת, דומה כי הימין הקיצוני נערך לעורר עימותים ב-17.9 כדי לדכא את המצביעים הערבים, וכדי לאפשר לנתניהו להתבצר בבית רה"מ ולטעון לזיופים והטיות במקרה של הפסד. התשובה להסתה ולרדיפת המיעוט – הצבעה לרשימה המשותפת.

נעצר הקבלן רמי שבירו

הקבלן רמי שבירו נעצר בשבוע שעבר (5.9). זאת, בעקבות תאונת עבודה קטלנית בה נהרג פועל בניין סיני בהרצליה, באתר בנייה סמוך לקיבוץ גליל-ים, של החברה בבעלותו. נוסף לו, נעצרו שני עובדי החברה ושני עובדים נוספים מחברת הקבלן הסינית.

רמי שבירו וזוגתו רונת הם בעליה של החברה "רמי שבירו הנדסה, בניה ותשתיות בע"מ", לה אלפי אתרי בנייה פעילים. במאי האחרון נהרגו יוני סבג, בני דקל, גיל חזאי וסרגי סמיונוב באתר של החברה ביבנה. באפריל התחשמל למוות איציק כהן באתר אחר של החברה ביבנה.

קולנוענים למען הרשימה המשותפת

במוצ"ש הקרוב ייערך אירוע הקרנה של מקבץ סרטי תמיכה קצרים שהפיקו במאים וקולנוענים ידועים עבור קמפיין הבחירות של הרשימה המשותפת. ישתתפו באירוע נדב לפיד, אבי מוגרבי, רונה כהן, ערן טורבינר ואחרים.

מוצ"ש, 14 בספטמבר, 19:00, אחד העם 70, ת"א